

GmbH, Maximilian Schludermann jako syndyk masy upadłości Kubicargo Spedition GmbH, Kühne + Nagel GmbH, Lagermax Internationale Spedition Gesellschaft mbH, Morawa Transport GmbH, Johann Ogris Internationale Transport- und Speditionen GmbH, Traussnig Spedition GmbH, Treu SpeditionsgesmbH, Spedition Anton Wagner GmbH, Gebrüder Weiss GmbH, Marehard u. Wuger Internat. Spedition- u. Logistik GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy naruszenia art. 101 TFUE przez przedsiębiorstwo mogą być zagrożone grzywną, jeżeli przedsiębiorstwo było w błędzie co do zgodności z prawem swojego działania, a nie można mu było zarzucić tego błędu?

W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

- 1a) Czy nie można zarzucić błędu co do zgodności z prawem zachowania, jeżeli przedsiębiorstwo postępowało zgodnie z poradą radcy prawnego mającego doświadczenie w prawie konkurencji, a nieprawidłowość porady nie była ani oczywista, ani rozpoznawalna na podstawie analizy, jakiej można wymagać od przedsiębiorstwa?
- 1b) Czy nie można zarzucić błędu co do zgodności z prawem zachowania, jeżeli przedsiębiorstwo zaufało prawidłowości rozstrzygnięcia krajowego organu ochrony konkurencji, który zbadał podlegające ocenie zachowanie wyłącznie na podstawie krajowego prawa konkurencji i uznał je za dopuszczalne?
- 2) Czy krajowe organy ochrony konkurencji są uprawnione do stwierdzenia, że przedsiębiorstwo uczestniczyło w kartelu naruszającym unijne prawo konkurencji, jeżeli przedsiębiorstwo nie podlega grzywnie, ponieważ złożyło wniosek o zwolnienie z grzywny?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalia) w dniu 3 stycznia 2012 r. — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas przeciwko Autoridade da Concorrência

(Sprawa C-1/12)

(2012/C 89/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal da Relação de Lisboa

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

Strona pozwana: Autoridade da Concorrência

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy taki podmiot jak Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (OTOC) należy uznać, jako całość, za związek przedsiębiorstw do celów stosowania wspólnotowych reguł konkurencji (rynek szkoleń)? Czy w takim razie obecny art. 101 ust. 2 TFUE należy interpretować w ten sposób, że jego przepisom podlega również taki podmiot, jak OTOC, który przyjmuje powszechnie obowiązujące wiążące uregulowania będące aktami wykonawczymi spełniającymi wymogi ustawowe w zakresie obowiązkowego szkolenia dyplomowanych księgowych, w celu zapewnienia obywatelom wiarygodnych usług wysokiej jakości?
- 2) Jeżeli na taki podmiot, jak OTOC, nakłada się ustawowy obowiązek wprowadzenia systemu obowiązkowych szkoleń dla członków, to czy obecny art. 101 TFUE można interpretować w ten sposób, że pozwala on zakwestionować system szkoleń narzucony zgodnie z prawem przez OTOC i przez rozporządzenie, w którym system ten został uregulowany, w zakresie w jakim ogranicza się on do ścisłego wykonania wymogu ustawowego? Czy też przeciwnie, kwestia ta nie jest objęta zakresem przedmiotowym art. 101 i należy ją oceniać na podstawie obecnych art. 56 i nast. TFUE?
- 3) Zważywszy na fakt, że wyrok w sprawie Wouters⁽¹⁾ oraz wyroki w podobnych sprawach dotyczyły uregulowań mających wpływ na działalność gospodarczą osób wykonujących określony zawód będących członkami danego samorządu zawodowego, czy art. 101 TFUE i 102 TFUE stoją na przeszkodzie istnieniu uregulowań w zakresie szkoleń dla TOC, które nie mają bezpośredniego wpływu na działalność zawodową tych osób?
- 4) W świetle prawa konkurencji (na rynku szkoleń) Unii, czy samorząd zawodowy może wymagać, do celów wykonywania danego zawodu, odbycia określonych szkoleń, które prowadzi tylko on sam?

⁽¹⁾ C-309/99, wyrok z dnia 19 lutego 2002 r., Zb.Orz. s. I-01577.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 2 stycznia 2012 r. — Syndicat OP 84 przeciwko Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) wstępujący w prawa ONIFLHOR

(Sprawa C-3/12)

(2012/C 89/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État